

Thương Nhớ Bố Trần Đình Trúc

Trưởng Nữ của cố AH Trần Đình Trúc

Sau đó, Ông lần lượt được bổ nhiệm các chức vụ Trưởng Ty Điện Địa tại các tỉnh thành sau:

Long Khánh, (1962-1964)

Tuy Hòa – Phú Yên (1964-1970)

và Phan Rang (1970 - 1975) là nhiệm sở cuối cùng của Ông, trước khi Sài Gòn sụp đổ vào ngày 30 tháng 4 năm 1975.

Ái Hữu TRẦN ĐÌNH TRÚC (1935 - 2022)

Bố Trần Đình Trúc của chúng tôi, sinh ngày 24 tháng 5 năm 1935 tại Nam Định, Việt Nam. Con ông Trần Công Triện và bà Nguyễn Thị Lan.

Khi còn trẻ Ông sống ở nhiều nơi như Saravane (Lào), Ventiane (Lào), Huế và Sài Gòn. Năm 1954, cả gia đình Ông chuyển đến Đà Lạt, Việt Nam, nơi Ông gọi là "**Quê Nhà**" của mình.

Tại Đà Lạt, Ông theo học trường Lycée Yersin, và năm 1955 tốt nghiệp Tú tài Pháp.

Năm 1955, Ông trúng tuyển vào Trường Cao Đẳng Công Chánh (thuộc Trung Tâm Kỹ Thuật Phú Thọ - Sài Gòn) chuyên đào tạo Kỹ Sư, Cán Sự Công Chánh/Địa Chánh.

Năm 1958 sau khi tốt nghiệp, Ông được Tổng Nha Điện Địa thuộc Bộ Canh Nông Sài Gòn, tuyển dụng và bổ nhiệm việc làm.

Ông trở lại Đà Lạt, nhận chức vụ đầu tiên, Phó Trưởng Ty Địa Chánh tại Ty Điện Địa Đà Lạt (1959-1962).

Bố Mẹ gặp nhau tại Sài Gòn

Năm 1963, Ông gặp tình yêu của đời mình ở tuổi 28, Mẹ của chúng tôi, bà Hoàng Thị Nga, tại Sài Gòn. Họ kết hôn một năm sau đó vào ngày 25 tháng 12 năm 1964 và có với nhau 5 người con.

Vào ngày 24 tháng 4 năm 1975, khi Sài Gòn sắp thất thủ, Bố tôi đã đưa ra một quyết định quan trọng cho định mệnh gia đình là: "**Trốn khỏi Việt Nam**", một quyết định sẽ thay đổi mãi mãi cuộc đời của Đại Gia Đình chúng tôi". Và rồi gia đình chúng tôi rời khỏi Việt Nam.

Sau một thời gian ngắn ở Guam và Trại Pendleton gần San Diego, gia đình chúng tôi chuyển đến Annapolis, Maryland, vào tháng 6 năm 1975, nơi gia đình chúng tôi đến định cư xây dựng một cuộc sống mới.

Ở tuổi 40, Bố của chúng tôi bắt đầu cuộc sống của mình ở Mỹ với đầy hy vọng việc xây dựng một cuộc sống tốt đẹp hơn cho toàn thể gia đình, mặc dù không thể không có những hy sinh.

Đã có nhiều năm Bố chúng tôi làm việc thật chăm chỉ để kiếm sống. Bố chúng tôi đã hy sinh sự thoải mái của bản thân để đáp ứng nhu cầu cho gia đình. Hy vọng và ước mơ của Ông là tạo cơ hội cho các con cái được học hành đến nơi đến chốn và đạt được thành công ở Mỹ (*quê hương thứ hai này*). Và điều đó, Bố chúng tôi đã thành công.

Trong những năm đầu ở Mỹ, Bố chúng tôi không bao giờ quên về Đại Gia Đình mà ông đã để lại ở Việt Nam (có *Bố Mẹ và anh chị em của mình*). Bố chúng tôi đã tiết kiệm tiền bạc để giúp đỡ Bố Mẹ và anh chị em của mình còn sống ở Việt Nam sau chiến tranh và những người em bị buộc phải tìm cách thành thường trú nhân ở Châu Âu vì họ không thể trở về Việt Nam. Dù các cô chú có bao nhiêu tuổi, Bố chúng tôi vẫn luôn giữ vai trò “*anh cả, con nhà nòi*”.

Ở Mỹ, Bố chúng tôi giữ nhiều chức việc khác nhau tại công ty *International Paper Inc.*, và cuối cùng Bố về hưu ở tuổi 65, cũng tại công ty này.

Qua nhiều năm, Ông rất thích tham gia nhiều hoạt động, liên lạc, yểm trợ Hội Ái Hữu/Thân Hữu Công Chánh Vùng Hoa Thịnh Đốn/MD/VA tại Hoa Kỳ (*bao gồm các Thầy, Cô, bạn học, đồng nghiệp Công Chánh, Địa Việt Nam ở khắp Năm Châu*)

Bố Mẹ và Năm Anh Chị Em

Bố và Mẹ chúng tôi đã vui mừng chứng kiến sự ra đời của 13 đứa cháu nội ngoại mà Ông Bà yêu quý và nâng niu. Mỗi khi rảnh rỗi, Bố chúng tôi thường hay lái xe đưa các cháu đến trung tâm sinh hoạt của Ông Bà. Bố chúng tôi thích đi bộ trong trung tâm mua sắm để tập thể dục và thư giãn tinh thần, khi các cháu đã đến trường học hoặc không phải chăm sóc các cháu.

Bố chúng tôi rất thích đi du lịch khắp thế giới với Mẹ chúng tôi. Bố và Mẹ đã cùng nhau đến thăm vùng nông thôn xinh đẹp của Luxembourg, tham quan các lâu đài nguy nga tráng lệ, đi dạo trên những bãi biển trắng của Cozumel, cùng nhau leo lên tháp Eiffel và ngắm nhìn những bức bích họa của nhà nguyện Sistine...v.,v...

Bố chúng tôi là một người đàn ông tốt bụng, yêu thương vợ con vô điều kiện. Bố khuyến khích chúng tôi luôn cố gắng hết sức mình, khiêm tốn và biết ơn từng giây phút mà cuộc sống đã ban tặng cho các con.

Lễ kỷ niệm 57 năm chung sống bên nhau

Về cuối đời, Bố chúng tôi phải đối phó với bệnh tật, nhưng Ông đã tiếp cận nó bằng sức mạnh, sự bền bỉ và tiếp tục tận hưởng thời gian ở bên vợ và các con cháu. Trong những ngày cuối cùng, Bố được vây quanh bởi gia đình và những người yêu mến mình.

Sau 86 năm rưỡi sống trọn vẹn, Ông đã ra đi thanh thản vào ngày 1 tháng 1 năm 2022 trong vòng tay của những người mà Ông yêu thương nhất. Những kỷ niệm về Bố chúng tôi ***sẽ mãi mãi sáng ngời trong tâm khảm của vợ con và những người mà Ông hằng giao tiếp...***

Bố chúng tôi để lại phía sau một gia đình yêu thương bao gồm người vợ 57 năm chung sống, 5 người con với 13 cháu nội, ngoại, cùng 1 chị gái, 6 người em, và nhiều cháu trai, gái.

Kính xin Bố:

*“Hãy yên nghỉ,
Người Bố kính yêu của chúng tôi “
“Chúng tôi yêu Bố.
Với tất cả trái tim của chúng tôi.”*